

За прекршај из ст. 1. и 2. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу и физичко лице, новчаном казном од 100 до 1.500 КМ.

VII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 46.

Одредбе овог закона примјењују се на нове објекте, за које је поступак издавања дозвола покренут након ступања на снагу овог закона.

Постојећи објекти, који су у вријеме ступања на снагу овог закона већ пуштени у погон и који су добили потребне дозволе или покренули поступак издавања дозвола, дужни су да у року од осам година од дана ступања на снагу овог закона ускладе своје активности са одредбама овог закона и прописа донесених на основу закона.

Постојећи објекти су дужни припремити планове имплементације о постепеном побољшању карактеристика својих емисија како би се испунили услови из овог закона.

Планови се достављају надлежним органима ради одобравања и јавности на начине дефинисане у члану 40. овог закона и најкасније од једне године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 47.

Стратегију за заштиту ваздуха, из члана 8. став 2. овог закона, Народна скупштина Републике Српске ће донијети у року од једне године од дана ступања на снагу овог закона.

Прописе из члана 12. став 2. и 36. став 1. овог закона доноси Влада Републике Српске у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Прописе из члана 17. став 4, члана 21, члана 27. став 3, члана 29. став 1, члана 30. став 1, члана 32. став 5, члана 34. став 2, члана 35. став 1, члана 37. став 2. и члана 38. став 1. овог закона донијеће министар надлежан за заштиту животне средине у року од једне године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 48.

Усклађивање прописа донесених на основу овог закона, са техничким развојем, прописивање граничних вриједности, метода мјерења, најбољих расположивих вриједности технологија и друго вршиће се најмање сваких пет година.

Члан 49.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-622/02
25. јула 2002. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Др Драган Калинић, с.р.

699

На основу Амандмана XL тачке 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ВОДА

Проглашавам Закон о заштити вода који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на сједници одржаној 25. јула 2002. године.

Број: 01-020-571/02
29. јула 2002. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Мирко Шаровић, с.р.

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ВОДА

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се заштита вода од загађивања и нерационалног и неразумног коришћења.

Заштита вода обухвата очување и регулисање потребних количина вода, доброг стања, одржавање обале и водног земљишта и доношење одлука о постизању рационално-одрживог коришћења.

Циљеви заштите вода

Члан 2.

Заштитом вода обезбјеђује се одрживо коришћење вода ради очувања и побољшања њиховог квалитета, очувања природних процеса и природне равнотеже вода, биљних и животињских врста и њихових станишта која зависе о водама (у даљем тексту: водни екосистеми), те обезбјеђивање потребних количина вода за разне намене.

Начела заштите вода

Члан 3.

Полазећи од основних начела заштите животне средине, заштита вода заснива се на:

- економском приступу водама, спровођењем политике да корисник плаћа реалну надокнаду за коришћење вода, а загађивач надокнађује штету проузроковану водама;

- интегритету ријечних сливова, узимајући у обзир динамику вода и природних процеса и склад и међузависност водних екосистема у оквирима ријечног слива;

- у примјенама најбољих расположивих технологија и нових научних знања у екологији;

- одрживом коришћењу вода, које се заснива на обезбјеђивању функционисања природних процеса и одржавању природне равнотеже водних екосистема и на дугорочној заштити и рационалном коришћењу расположивих водних ресурса;

- принципу предострожности према којем гдје постоје пријетње од озбиљних и непоправљивих оштећења, недостатак потпуне научне сигурности се неће користити као разлог за одлагање мјера за спречавање деградације животне средине;

- спречавању прекомјерног оптерећивања вода и унапређивање одрживог коришћења вода.

Надлежности у заштити вода

Члан 4.

За поједина питања заштите вода надлежни су: Министарство за урбанизам, стамбено-комуналне дјелатности, грађевинарство и екологију (у даљем тексту: Министарство надлежно за заштиту животне средине) и други републички органи и организације, органи и организације ријечног слива, локални и други органи, организације и институције, утврђени овим законом, сваки у оквиру својих надлежности.

Са органима и организацијама надлежним за заштиту вода сарађују удружења и друге групе грађана, на начин утврђен овим законом.

Планирање и спровођење заштите вода

Члан 5.

Заштита вода од оптерећења, неразумног коришћења и загађивања, укључујући и обале и водно земљиште у заштићеним и угроженим подручјима планира се и спроводи тако да се обезбједи очување природних процеса, природне равнотеже водних екосистема,

заштићених природних добара и подручја као и очување пејзажних карактеристика вода у складу са овим законом.

Сваки појединац је обавезан да заштити квалитет и количину вода користећи их тако да у најмањој мери утиче на равнотежу водних екосистема, у складу са овим законом.

Активности које имају негативан утицај на стање површинских и подземних вода прописује Министарство надлежно за заштиту животне средине у складу са Анексом II Оквирне директиве о водама 2000/60/ЕЗ, за подручје сваког ријечног слива или дијела међународног ријечног слива на територији Републике Српске.

Накнаде за оптерећење вода

Члан 6.

Накнаде за воде за свако оптерећење, коришћење и загађивање воде изузев коришћења воде за општу употребу регулисаће се Законом о фонду за заштиту животне средине.

II - ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 7.

У смислу овог закона слиједећи изрази имају значење:

- вода за купање означава воду у којој је дозвољено купање на основу правног акта надлежног органа или воду у којој купање није забрањено и у којој се обично купна велики број људи;

- вода за пиће означава воду која испуњава прописане стандарде квалитета и која се може користити за пиће и производњу и припрему хране;

- воде означавају све природне и вјештачке површинске и подземне воде;

- водни режим означава скуп природних или вјештачких хидролошких, хемијских и биолошких карактеристика које се односе на површинске и подземне воде у одређеном подручју у току одређеног временског периода;

- водно земљиште означава земљиште стално или периодично прекривено унутрашњим водама, које према томе представљају посебне хидролошке, гео-морфолошке и биолошке услове који дефинишу водне екосистеме и који допиру до обале. Водно земљиште такође означава и напуштена ријечна корита и шљунковита подручја која вода повремено плави. Земљиште повремених језера не означава водно земљиште;

- директно испуштање у подземне воде означава испуштање загађујућих материја у подземну воду без претходне перколације кроз тло или подтло;

- еколошко стање површинске воде је дефинисано квалитетом водног екосистема с обзиром на његову структуру и функционисање;

- еутрофско подручје означава подручје у којем је могуће одредити или очекивати сатурацију вода хранљивим материјама, посебно једињењима азота и фосфора које посебно убрзавају раст алги и виших облика водених биљака и на тај начин проузрокују нежељени поремећај равнотеже организама који су присутни у води и поремећај квалитета воде;

- загађивање је директно или индиректно увођење супстанци или топлоте у ваздух, воду или земљиште, које је резултат људских активности, и које може бити штетно по људско здравље или квалитет водних или земних екосистема који директно зависе од водних екосистема, које резултира оштећењима материјалне својине или које нарушава или утиче на уживање или друге врсте законске употребе животне средине;

- загађујућа материја означава било коју супстанцу која вјероватно може да проузрокује загађивање, посебно оне наведене у Анексу VIII Директиве 2000/60/ЕЗ;

- испирање се односи на чврсте минералне честице које су испране од стране површинских вода и које се

преносе дуж корита водних токова или које флотизују воденом струјом;

- испитивање подземних вода означава одређивање геолошке структуре хидролошких особина присутних стијена и хидродинамичних параметара водних токова, примјена мјерења и узимање узорка воде за анализу хемијских, физичко-хемијских и микробиолошких својстава воде;

- квантитативно стање је израз степена до кога је подземна вода под утицајем директних или индиректних експлоатација;

- међуржавне воде означавају површинске или подземне воде које теку дуж граничне линије између двије или више држава или које теку преко граничне линије;

- минерална вода означава подземне воде које испуњавају прописане критеријуме за пиће и које се црпи из бунара, водних извора или сливова;

- најбоље расположиве технике означавају најефикаснију и најнапреднију фазу у развоју дјелатности и метода рада које су назнака практичне погодности одређених техника за обезбјеђивање основе за граничне вриједности емисије, одређене да би се спријечиле и гдје то није практично могуће смањиле емисије и утицај на животну средину у цјелини;

- опасне супстанце означавају супстанце или групе супстанци које су токсичне, постојане и подложне биоакумулацији, и остале супстанце и групе супстанци које проузрокују исти ниво забринутости;

- оптерећење вода означава емитовање супстанци или енергије у воду;

- општа употреба воде означава употребу на коју се не примјењују специфичне забране уведене овим законом (на примјер купање и наводњавање вртова);

- плутајући материјал означава органске и друге плутајуће материјале (балване, гране, лишће, отпад и слично);

- површинске воде означавају унутрашње воде, изузев подземних вода;

- подземне воде обухватају:

а) подземне воде које слободно теку у подручјима са порозним стијенама,

б) подземне воде које се налазе у алувијалним и терасним седиментима у приобаљу тока површинских вода,

в) водни ресурси као природни извори подземних вода,

г) минералне, термалне и термо-минералне воде;

- подручје ријечног слива означава подручје копно које се састоји од једног или више сусједних ријечних сливова заједно са њиховим подземним и обалним водама;

- подслив означава подручје земљишта са кога све површинске воде отичу појединачним токовима малих водотока, ријека и/или језера у одређену тачку водног пута (нормално језеро или острво ријеке);

- право на воду означава право на посебну употребу или коришћење воде;

- ријечни слив означава подручје земљишта са кога све површинске воде отичу појединачним токовима малих водотока, ријека и/или језера у море преко једног ријечног ушћа, рукавца или делте;

- стајаће воде означавају природна језера укључујући језера која се повремено јављају, рибаке, појилишта и остале водне базене који имају стално или периодично утицање или истицање текућих или подземних вода. Стајаће воде такође означавају и водне базене који се формирају као резултат постављања брана на текуће воде или другог коришћења простора;

- стандард квалитета животне средине је концентрација одређене загађујуће материје или групе загађујућих материја у води, седименту или биоти која не

би требало да буде прекорачена како би се заштитило здравље људи и животна средина;

- текуће воде означавају природне водотокове као што су бујице, потоци и ријеке са сталним или периодичним током и водотокови који се формирају као резултат трансфера неког природног водотока или његовог географског положаја;

- термална вода означава подземне воде из бунара, водних извора или сливова које испуњавају прописане критеријуме и имају температуру већу од средње годишње температуре подручја;

- термо-минерална вода је термална вода са карактеристикама минералне воде;

- унутрашње воде означавају текуће и стајаће воде на површини земљишта и све подземне воде на страни окренутој копну, основне линије од које се мјери ширина територијалних вода;

- употреба или коришћење воде означава активност која изазива промјене воде, коришћење воде као природног ресурса или емитовање супстанци или енергије у воду;

- хемијско стање воде је дефинисано концентрацијом супстанци и других водних феномена;

- штетни утицаји воде означавају оне утицаје воде који представљају пријетњу по животе људи или њихову имовину као и на животну средину и људско здравље.

III - ПЛАНИРАЊЕ ЗАШТИТЕ ВОДА

Територијална основа заштите вода

Члан 8.

Ради обезбјеђивања интегралне и досљедне заштите вода, узимајући у обзир хидрографске карактеристике, јединственост и кохерентност водног режима Републике Српске, овим законом утврђују се ријечни сливови, подсливови и дијелови подсливова, као територијална основа планирања и остваривања заштите вода на територији Републике Српске.

Ријечни сливови и подсливови

Члан 9.

На територији Републике Српске утврђују се ријечни сливови Саве и Требишњице, који се дијеле на ријечне подсливове Уне, Сане, Дрине, Босне и Врбаса.

Ријечни подсливови могу имати своје посебне дијелове (дијелови ријечних подсливова).

Подручја ријечних сливова и ријечних подсливова као и дијелова ријечних подсливова заједно са подземним водама које им припадају одређује Влада Републике Српске на приједлог министра надлежног за заштиту животне средине.

Надлежна организација ријечног слива

Члан 10.

Заштита вода на подручју ријечног слива, у дијелу који се налази на територији Републике Српске у надлежности је организације ријечног слива.

Послови управљања заштитом вода, које обавља надлежна организација ријечног слива и начин обављања тих послова, уређују се овим законом.

Сва остала питања од значаја за надлежну организацију ријечног слива (назив, сједиште, оснивање, послови управљања водама и друго) утврђују се посебним законом, којим се уређује управљање водама на територији Републике Српске.

Надлежна организација ријечног слива оснива се посебним законом којим се уређује управљање водама на територији Републике Српске.

Врсте планских аката

Члан 11.

У Републици Српској доноси се Републичка стратегија заштите вода и планови заштите ријечних сливова, ријечних подсливова и дијелова ријечних подсливова.

Поред планова из става 1. овог члана, могу се доносити помоћни планови који се односе на појединачна питања заштите вода (помоћни планови).

Републичка стратегија заштите вода

Члан 12.

Републичком стратегијом заштите вода утврђује се политика заштите вода.

Републичка стратегија заштите вода садржи нарочито:

1. карактеристике ријечних сливова на територији Републике Српске;

2. циљеве и смјернице за:

- заштиту вода од оптерећења и побољшавање њиховог квалитета,

- очување и регулацију количине вода ради очувања или успостављања природне равнотеже, водних екосистема, биодиверзитета и пејзажних карактеристика,

- очување и регулацију количине вода ради обезбјеђивања залиха воде за пиће и осталих облика употребе вода,

- економски прорачун заштите вода,

- начин примјене међународних обавеза државе везаних за област заштите вода на територији Републике Српске,

- механизме координације за ријечне сливова и ријечне подсливова са Федерацијом Босне и Херцеговине (Федерација),

- начела успостављања механизма координације за ријечне сливова и подсливова са другим државама;

3. одређивање приоритета за постизање циљева заштите вода;

4. прорачун средстава која су потребна за примјену Стратегије.

Члан 13.

Републичку стратегију заштите вода доноси Народна скупштина Републике Српске на приједлог Владе Републике Српске, за период од најмање десет година.

Стратегија из става 1. овог члана може бити дио Стратегије заштите животне средине БиХ.

План заштите подручја ријечног слива

Члан 14.

План заштите подручја ријечног слива садржи :

1. опис стања ријечног слива, који садржи:

- административне, демографске и социјално-економске карактеристике,

- карактеристике површинских и подземних вода које му припадају, укључујући и граничне воде,

- утицаје и оптерећења површинских и подземних вода који су резултат људских активности, укључујући и процјену и анализу спроведених мјерења,

- одређивање осјетљивих и неосјетљивих подручја, рањивих зона и заштићених подручја према овом закону и заштићених подручја према прописима који се односе на очување природе за које су значајни водни режим и квалитет воде,

- опис мреже мониторинга стања површинских и подземних вода и заштићених и угрожених подручја,

- одређивање постојећих планова који се односе на конкретно подручје,

- списак институција које су надлежне за појединачна питања везана за управљање водама и заштити вода;

2. економски прорачун заштите вода, регулисање услова дренажа и употребе воде;

3. циљеве заштите вода у појединачним подручјима ријечних сливова;

4. програм мјера, укључујући и развој финансијске основе за постизање циљева из тачке 3. овог става;

5. опис дјелатности и закључци везани за учешће јавности у припреми плана, укључујући мониторинг у локалним заједницама;

6. одређивање ограничења и услова за употребу воде.

Одредбе става 1. овог члана сходно се примјењују на одређивање садржаја планова за ријечне подсливове и дијелове ријечних подсливова.

Детаљнији садржај планова из претходних ставова овог члана прописује Влада Републике Српске.

Члан 15.

Предлагачи планова обавјештавају јавност о почетку припреме појединих планова најмање три године прије почетка периода на који се план односи и обезбјеђују учешће јавности у припреми и усвајању релевантног плана.

Прије почетка припреме појединих планова, предлагач позива на сарадњу надлежне републичке и локалне органе, јавне службе, невладине и друге организације, носиоце права на воду и остала лица, која су, у подручју које је обухваћено планом, власници обале или водног земљишта или који у том подручју имају пребивалиште или сједиште и упознаје их са приједлогом садржаја и распоредом израде и усвајања плана. О почетку припреме појединог плана и његовом усвајању шира јавност се обавјештава путем медија.

У складу са ставом 2. овог члана, предлагач обезбјеђује и сарадњу јавности у току припреме плана и мора упознати јавност са извјештајем о напредовању на припреми плана најмање двије године прије почетка периода на који се план односи.

Предлагач мора објавити нацрт плана најмање годину дана прије почетка периода на који се план односи.

Лица из става 2. овог члана могу предлагачу плана поднијети писане примједбе на нацрт плана у року од шест мјесеци након његовог објављивања, а на њихово тражење предлагач им мора обезбиједити приступ документима на основу којих је план израђен.

Члан 16.

План заштите подручја ријечног слива доноси Влада Републике Српске на приједлог надлежне организације подручја ријечног слива. План заштите ријечног слива мора бити у складу са Републичком стратегијом заштите вода.

План из става 1. овог члана поновно се разматра сваких шест година и уколико је потребно, мијења или допуњује по поступку по којем је донесен.

Измјене и допуне плана врше се на начин и по поступку његовог усвајања.

Планови се објављују у "Службеном гласнику Републике Српске".

Помоћни планови

Члан 17.

За поједина питања заштите вода, регулисања услова дренаже или употребе воде, као и за дијелове ријечних подсливова, могу се доносити помоћни планови заштите вода.

Планови из става 1. овог члана морају бити у складу са Републичком стратегијом и са планом заштите ријечног слива.

Помоћне планове из става 1. овог члана доносе општинске, односно градске скупштине, у складу са одредбама члана 15. закона.

Полазна основа планирања простора

Члан 18.

Предлагачи аката просторног планирања морају у току припреме ових аката као једну од обавезних полазних основа узети у обзир ограничења и услове из планова заштите вода.

IV - ЗАШТИТА ВОДА И ВОДНИХ ЕКО-СИСТЕМА

Члан 19.

Заштита вода и водних екосистема укључује класификацију површинских и подземних вода, забране и ограничења која се односе на оптерећења вода, посебне забране и ограничења у заштићеним подручјима, контролу и прикупљање података за заштиту вода и друге мјере утврђене овим законом.

Циљеви заштите квалитета

Члан 20.

Циљ заштите квалитета вода је обезбјеђивање доброг стања вода и животне средине, ради заштите људског здравља и интереса потрошача.

Члан 21.

Добро стање површинских вода означава добро еколошко и хемијско стање. Добро еколошко стање постоји уколико услови на одређеној локацији само незнатно одступају од чистих/првобитних стања које одговара одређеном типу воде. Ови чисти/првобитни услови се утврђују и класификују на основу абиотичких критеријума као што су висина, испуштање, режим протока и сл., који се односе на изабране референтне локације.

Добро хемијско стање/карактеристике постоје уколико хемијске супстанце које се налазе у води, седиментима и биоти не утичу на људско здравље, разнолике захтјеве потрошача и посебно на добро еколошко стање/карактеристике утврђене претходним ставом овог члана.

Члан 22.

Добро стање/карактеристике подземних вода означава добро квантитативно и хемијско стање/карактеристике.

Добро квантитативно стање/карактеристике означава сталан ниво подземних вода у дужем временском периоду којим се спречава штетан утицај на повезане површинске воде и копнене екосистеме. Добро хемијско стање/карактеристике означавају хемијски квалитет воде који није штетан за здравље људи, испуњава разнолике потребе потрошача и спречава негативан утицај на квалитет зависних водних екосистема површинских вода.

Граничне вриједности и класификација

Члан 23.

Граничне вриједности за хемијске, физичко-хемијске и биолошке параметре за воде за купање, воде намијењене за водоснабједвање и за минералне, термалне и термо-минералне воде одређује Влада Републике Српске.

Шему класификације вода, у складу са утврђеним граничним вриједностима, прописује министар надлежан за послове заштите животне средине. Надлежна организација ријечног слива врши категоризацију својих подручја у складу са прописаном шемом класификације.

Плановима заштите ријечних сливова обезбјеђује се постизање циљева заштите квалитета вода предвиђених овим чланом у временском периоду за који је донесен план заштите ријечног слива. Шема класификације и категоризација вода из претходних ставова овог члана обавезан је елемент планова заштите вода.

1. ОПШТЕ МЈЕРЕ ЗАШТИТЕ ВОДА**Испуштање отпадних вода****Члан 24.**

Испуштање отпадних вода и емисија топлоте у површинске воде и апсорпција топлоте са површинских вода могу се вршити само на начин и под условима утврђеним овим законом.

Забрањено је директно испуштање отпадних вода у подземне воде.

Индиректно испуштање отпадних вода и емисија топлоте у подземне воде и апсорпција топлоте из подземних вода може се вршити само на начин и под условима одређеним овим законом.

Забрањено је испуштање отпадних вода у природна језера, рибњаке, појилишта или природне водне базене са сталним или периодичним улијевањем или излијевањем копнених и подземних вода, и испуштање у водне базене приликом вађења или коришћења сирових минерала и других сличних случајева употребе вода.

Забрањено је коришћење или употреба вода која деградира хемијско или еколошко стање вода у природним језерима, рибњацима, појилиштима и другим природним водним базенима са сталним или периодичним уливањем и изливањем површинских и подземних вода.

Употреба ђубрива и средстава за заштиту биља**Члан 25.**

Ђубрење или коришћење средстава за заштиту биља на обалном земљишту забрањено је у ширини земљишта од 10 метара од границе обале унутрашње воде.

Зоне у којима су подземне воде загађене нитратима или средствима за заштиту биља или у којима постоји вјероватноћа за појаву загађивања уколико се не предузму адекватне мјере у осјетљивим зонама одређује министар надлежан за заштиту животне средине. Надлежна организација ријечног слива може у овим зонама ограничити, уредити или забранити употребу вјештачких ђубрива, природних гнојива или средстава за заштиту биља.

Правила добре пољопривредне праксе за смањење загађења воде нитратима и средствима за заштиту биља утврђује министар надлежан за заштиту животне средине. Примјена добре пољопривредне праксе обавезна је у осјетљивим зонама.

Мониторингу вода у осјетљивим подручјима посвећује се посебна пажња.

Пловидба и загађење вода**Члан 26.**

Превоз терета пловним објектима која као погонско гориво користе нафту забрањен је на унутрашњим водама, осим у ванредним случајевима заштите вода, спашавања људи, животиња и имовине, спровођења полицијских задатака и у случају војне одбране.

Изузетно од претходног става, Влада Републике Српске може дозволити да се поједине површинске/унутрашње воде и њихови дијелови користе за превоз терета или коришћење пловних објеката из става 1. овог члана, и тада се примјењују одредбе о општој употреби вода, њиховој заштити од загађења и очувању природне равнотеже водних екосистема.

Забрањено је испуштање отпадних вода директно из пловних објеката, осим загађене воде за хлађење.

Члан 27.

Забрањено је прање возила и других машина и уређаја у површинским водама, или на обали или водном земљишту.

Нагомилавање и одлагање материја**Члан 28.**

Забрањено је испуштање, полагање и одлагање у воде супстанци или објеката, који због своје форме, физичких, хемијских или биолошких карактеристика или других особина, могу да угрозе живот или здравље људи и водне екосистеме, да отежају ток вода или да угрозе водне објекте и уређаје.

Забрањује се на водном и обалном земљишту депоновање и претовар опасних материја, било у чврстом, течном или гасовитом стању те одлагање или депоновање екстрахованих или отпадних материја или других сличних супстанци и одлагање отпада.

Опасне супстанце**Члан 29.**

Забрањена је изградња на водном земљишту: постројења или уређаја намијењених производном процесу у који су укључене опасне супстанце, постројења или уређаји за руковање опасним супстанцама или за њихово складиштење и постројења или уређаји за одлагање отпада.

Изградња постројења или уређаја из става 1. овог члана изузетно је дозвољена за потребе лука и одбрану земље.

За изградњу постројења и уређаја у складу са ст 1. и 2. овог члана на обалном и водном земљишту, министар надлежан за заштиту животне средине може прописати посебне услове.

Превоз и претовар опасних материја на ријекама врши се у складу са посебним прописима о превозу опасне робе којим се искључује могућност неконтролисаног испуштања или своди на најмању могућу мјеру.

Акциденти**Члан 30.**

Лице које проузрокује или је свједок испуштања, одлагања или депоновања опасних или штетних супстанци у воде или на обално или водно земљиште, или на земљиште које се налази у заштићеном подручју, као и у случају непосредне опасности од наведених активности, дужно је да одмах обавијести надлежну организацију ријечног слива о догађају или непосредној опасности. У складу са прописима о заштити од природних и других катастрофа, надлежна организација ријечног слива мора учинити све у својој моћи како би се штетне посљедице на животну средину свеле на најмању могућу мјеру.

По упутствима надлежне организације ријечног слива, јавно предузеће које газдује водама на подручју акцидента обавезно је да предузме све мјере за уклањање опасности или штетних утицаја загађења, одмах након што је обавијештено.

Трошкове отклањања посљедица загађења сноси субјекат који је изазвао загађење (починилац) који такође сноси и трошкове спровођења мјера и активности из става 2. овог члана.

Мјере које се предузимају у случају акцидента прописује министар надлежан за заштиту животне средине.

Оптерећивање површинских вода**Члан 31.**

Код било ког оптерећења површинских вода, обале или водног земљишта, ради заштите биљних и животињских врста и њихових станишта, који овисе о води, мора се обратити пажња на:

- одржавање услова за репродукцију тих биљних и животињских врста;

- одржавање одговарајућих услова у њиховим зимским склоништима водних екосистема;

- одржавање осталих услова важних за одржавање и развој водних екосистема и врста, укључујући замјену и обогаћивање;

- очување постигнутог доброг стања вода.

Обавезе из става 1. овог члана детаљно се одређују у водозащитној сагласности.

За поједине врсте оптерећења воде, обале или водног земљишта, министар надлежан за заштиту животне средине може, у складу са прописима о очувању природе, прописати детаљније услове и методе заштите вода, које садржава водозащитна сагласност, укључујући и обавезу пролаза за животињске врсте.

Очување услова дренаже

Члан 32.

Оптерећење животне средине може бити таквог интензитета да обезбјеђује очување, у што већој могућој мјери, стања вода, водних екосистема и смањење угрожавања низводног тока, а нарочито услова дренаже.

Еколошки прихватљив минималан проток

Члан 33.

У случају употребе или коришћења текуће воде, које би могле смањити њен проток, еколошки прихватљив минималан проток мора бити обезбијеђен у току цијеле године, осим онда када је природни проток нижи од одређеног еколошки прихватљивог протока.

Еколошки прихватљив проток представља најмању количину воде која обезбјеђује очување природне равнотеже водних екосистема и пејзажних карактеристика водотока.

Еколошки прихватљив проток се одређује одлуком о давању права на воду на основу стручног мишљења јавног предузећа надлежног за газдовање водама.

Трошкове стручног мишљења става 3. овог члана сноси инвеститор на основу методологије коју прописује министар надлежан за заштиту животне средине у складу са прописима о очувању природе.

Врсте употребе или коришћења воде, према ставу 1. овог члана, прописује министар надлежан за заштиту животне средине.

Уклањање материјала

Члан 34.

Уклањање материјала као што је пљунак, пијесак и сл. дозвољава се само у оној мјери и на начин, којим се обезбјеђује да се природни процеси неће знатно измијенити, да неће бити уништена природна равнотежа водних екосистема и да се неће повећати негативан утицај на воде.

Ближе услове и методе уклањања и враћања материјала, као и критеријуме којима се одређује количина материјала која се уклања, прописује министар надлежан за заштиту животне средине.

2. ПОСЕБНЕ МЈЕРЕ ЗАШТИТЕ ВОДА

Заштићена водна подручја

Члан 35.

Надлежна организација ријечног слива одређује заштићена подручја ради заштите водних токова или дијелова водних токова путем којих подземне воде теку према сливним подручјима да би се користиле за јавно снабдевање водом за пиће, флаширање природне воде за пиће или за коришћење минералне, термалне или термо-минералне воде за производњу пића, заштите против загађења или других врста оптерећења вода, која би могла утицати на здравствену подобност воде и на њену количину, и за заштиту подручја изнад токова воде из којег површинске воде отичу или се сливају у водни ток.

У циљу успостављања различитих нивоа заштите, заштићено водно подручје се класификује у заштићене водне појасеве.

Заштиту вода у заштићеним водним подручјима организују и спроводе надлежне организације ријечног слива и јавно предузеће надлежно за газдовање водама, свако у оквиру својих надлежности.

Правила заштите вода у заштићеним водним подручјима утврђује Влада Републике Српске у складу са одредбама овог закона, а нарочито:

- мјере, забране и ограничења у заштићеним водним подручјима и појединачним заштићеним водним појасевима (у даљем тексту: режим заштите вода),
- метод финансирања заштите и одржавања подручја,
- надзор спровођења прописаног режима.

Обавезе локалних заједница

Члан 36.

Скупштина општине, односно града (у даљем тексту: Скупштина локалне заједнице)на чијој се територији налази заштићено водно подручје из којег се црпи вода за пиће и снабдејева водом за пиће друга локална заједница, дужна је да донесе одговарајући просторни план којим се обезбјеђује могућност изградње постројења и уређаја за снабдевање водом за пиће подручја друге локалне заједнице.

Скупштина локалне заједнице на чијој територији је осјетљиво водно подручје, дужна је да донесе програм којим ће се обезбиједити могућност изградње постројења и уређаја за третман отпадних вода, у складу са планом заштите ријечног слива.

У случају да скупштина локалне заједнице не донесе просторни план или програм из ст. 1. и 2, изградњу постројења или уређаја одобрава министар надлежан за послове уређења простора, а изградњу финансира локална заједница.

Привремена заштита

Члан 37.

Уколико се открије извор воде који је битан за снабдевање водом за пиће, или извор минералне, термалне или термо-минералне или друге подземне воде за производњу пића, скупштина локалне заједнице на приједлог надлежне организације ријечног слива може донијети одлуку о привременој заштити подручја на којем се извор налази.

Одлуком о привременој заштити из става 1. овог члана одређују се:

- границе заштићеног водног подручја,
- привремени режим заштите вода у заштићеном водном подручју и појединачним заштићеним појасевима,
- методе финансирања заштите и одржавања подручја,
- надзор спровођења прописаног режима.

Заштита из става 2. овог члана може бити на снази само до ступања на снагу акта о одређивању заштићеног водног подручја на основу члана 35. став 1. овог закона.

Заштита вода у подручју из става 1. овог члана врши се у складу са чланом 35. став 3. овог закона.

Режим заштите вода

Члан 38.

У заштићеном водном подручју могу се ограничити или забранити активности које могу угрозити квантитативно или квалитативно стање извора вода. Власницима или другим посједницима земље у заштићеном водном подручју могу се одредити обавезе да спроведу или дозволе спровођење мјера за заштиту квантитета и квалитета извора воде.

Ограничења из става 1. овог члана односе се на:

- забрану или одређивање посебних услова коришћења простора,
- забрану или ограничење извођења одређених активности,
- забрану или ограничење превоза роба или људи.

Право својине на земљишту које се налази унутар заштићеног водног подручја за снабђевање водом за пиће може се опозвати у складу с прописима о експропријацији уколико је немогуће постићи заштиту квалитета и квантитета извора воде на основу ограничења и забрана из става 2. овог члана.

Заштићена подручја резерви површинских вода

Члан 39.

Поред заштићених подручја из члана 35. и члана 36. овог закона, надлежна организација ријечног слива може одредити заштићена подручја резерви површинских вода.

Подручја из става 1. овог члана успостављају се на основу одређених резерви површинских вода које се, с обзиром на своје хемијске, физичко-хемијске или микробиолошке карактеристике, класификују у највиши ред.

У подручјима из става 2. овог члана, оптерећење простора и активности које могу угрозити хемијско или квантитативно стање површинских вода, могу се ограничити или забранити.

Осјетљива подручја

Члан 40.

Осјетљивим подручјима у смислу овог закона, сматрају се:

- природна слатководна језера, остале слатке воде и обалне воде за које је утврђено да су еутрофске или које у ближој будућности могу постати еутрофске уколико се не предузму мјере заштите;
- површинске слатке воде, намјењене за коришћење воде за пиће које би могле садржавати већу концентрацију нитрата од оне утврђене законом;
- подручја у којима је неопходна додатна обрада како би се постигао квалитет вода доброг стања.

Мање осјетљива подручја су подручја гдје испуштање отпадних вода не изазива штетне утицаје на животну средину или гдје није вјероватно да ће се такви утицаји појавити у будућности као резултат морфолошких, хидролошких или специфичних хидролошких услова који постоје у том подручју, узимајући у обзир ризик да би се испуштено загађење могло пренијети на сусједна подручја у којима може проузроковати штетне утицаје на животну средину.

Осјетљива и мање осјетљива подручја одређује министар надлежан за заштиту животне средине, у складу са критеријумима утврђеним у ставу 1. и 2. овог члана.

У осјетљивом или мање осјетљивом подручју, министар надлежан за заштиту животне средине може одредити обавезе изградње и опремања за постројења за прераду отпадних вода (укључујући и минималне вриједности пречишћавања и граничне вриједности за ефлуенте), узимајући у обзир и број становништва на подручју. За осјетљива подручја могу се примјенити строжи критеријуми за постројења за прераду отпадних вода.

Надлежна организација ријечног слива може одлучити да се у осјетљивом или мање осјетљивом подручју могу испуштати комуналне отпадне воде, и то само уколико су пречишћене до утврђених граничних вриједности.

У осјетљивом подручју посвећује се посебна пажња мониторингу вода.

Водна подручја намијењена за купање

Члан 41.

Подручја намијењена за купање утврђују се у плану заштите ријечног слива а просторним планом локалне

заједнице утврђује се подручје намијењено за организовање купања.

У подручју из става 1. овог члана није дозвољено подизање сталног или привременог постројења или других препрека које би спречавале слободан пролаз дуж вода.

Купалишна подручја морају бити заштићена од загађења и од осталих облика коришћења или појава, које би могле утицати на подобност воде за купање.

У циљу заштите од загађења, активности које би могле угрозити здравље или животе купача морају бити ограничене или забрањене у водним подручјима намијењеним за купање.

Забране и ограничења у подручјима намијењеним за купање прописује надлежна организација подручја ријечног слива у складу са овим законом и прописима из области заштите животне средине.

Означивање заштићених подручја

Члан 42.

Заштићена подручја и купалишта морају бити означена.

Заштићена водна подручја означава јавно предузеће надлежно за снабђевање водом за пиће, осим заштићених подручја чија вода је минерална, термална, термо-минерална или друга површинска вода за производњу пића, у ком случају одговорност има онај ко држава право на воде.

Означивање купалишта обезбјеђује надлежни орган управе локалне заједнице.

Начин означавања заштићених подручја и купалишта прописује министар надлежан за заштиту животне средине.

Ренатурализација површинских вода

Члан 43.

У циљу побољшања нарушене природне равнотеже водних екосистема површинских вода, надлежна организација врши њихову ренатурализацију, у складу са плановима ријечног слива и ријечних подсливова.

Плановима из става 1. овог члана утврђује се класификација ренатурализације у хитну, потребну и препоручљиву и одређује се мјере и начин ренатурализације.

Ренатурализација се реализује према програму који доноси надлежна организација ријечног слива у сарадњи са организацијом надлежном за очување природе, а програм одобрава министар надлежан за заштиту животне средине.

Критеријуме класификације из става 2. овог члана утврђује министар надлежан за заштиту животне средине.

Накнада

Члан 44.

Власник земљишта које се налази у заштићеном водном подручју може захтијевати од локалне заједнице размјену свог земљишта за друго одговарајуће земљиште на истом подручју, или његову куповину, у случају да ограничења и забране из чланова 37 - 45. овог закона у значајној мјери онемогућавају власника у коришћењу земљишта или уколико је коришћење земљишта трајно онемогућено.

Уколико локална заједница не понуди одговарајуће земљиште и уколико није заинтересована за куповину, власник може захтијевати накнаду тржишне вриједности земљишта.

Трошкове размјене, куповине или накнаде из става 1. овог члана сноси локална заједница која се снабдева водом за пиће из заштићеног водног подручја.

Уколико је заштићено водно подручје намијењено искоришћавању термалних, минералних или термо-мин-

ералних и других површинских вода за производњу пића, онда трошкове размјене, куповине или исплате накнада сноси носилац права на воде.

Накнада се утврђује према прописима о експропријацији, у складу са одредбама овог закона.

3. ВОДОЗАШТИТНА САГЛАСНОСТ

Случајеви издавања сагласности

Члан 45.

Водозаштитна сагласност издаје се у случајевима директне употребе или коришћења вода за:

1. приватно снабдијевање водом за пиће или снабдијевање водом за пиће предвиђено као јавна комунална служба,
2. технолошке сврхе,
3. купалишта,
4. производњу топлоте,
5. наводњавање пољопривредног земљишта или других подручја,
6. производњу електричне енергије у хидроелектранама са укупним потенцијалом дијела водотока који се користи мањим од 1 MW,
7. погонске водне млинове, пилане или сличне уређаје,
8. узгој водених организама, осим за узгој у рибњацима у складу са прописима који регулишу слатководно рибарство,
9. изградњу луке,
10. за испуштање отпадних вода и емисију топлоте у воде,
11. друга оптерећења вода, која превазилазе општу употребу у складу са овим законом за које није потребна концесија.

Водозаштитна сагласност издаје се и за коришћење воде у технолошке сврхе, ако се користи вода са уређаја и постројења, која су намијењена за снабдевање водом за пиће.

Листу активности директног коришћења или употребе вода за које није потребна водозаштитна сагласност, утврђује министар надлежан за заштиту животне средине.

Уколико директно коришћење или употреба воде није на листи из става 3. овог члана, сматра се да је за ту активност потребна водозаштитна сагласност.

Вода се може користити без претходно прибављене водозаштитне сагласности у случају заштите од пожара и ради подузимања хитних и санитарних мјера.

Сврха и карактер сагласности

Члан 46.

Водозаштитна сагласност обавезно се прилаже уз захтјев за издавање еколошке дозволе, одобрења за грађење, водопривредне дозволе или других дозвола или одобрења прописаних посебним законом.

Водозаштитна сагласност је услов за издавање дозвола и одобрења из става 1. овог члана, а може се побијати жалбом против дозволе или одобрења, које је донесено на основу водозаштитне сагласности.

Водозаштитна сагласност доноси се по посебном поступку који прописује министар надлежан за заштиту животне средине.

Захтјев за издавање сагласности

Члан 47.

Захтјев за издавање водозаштитне сагласности прописује министар надлежан за заштиту животне средине, а исти мора најмање да садржи:

- податке о подносиоцу захтјева,

- податке о води које подносилац захтјева намјерава да користи,

- податке о намјени коришћења,

- податке о праву на воду подносиоца захтјева,

- детаљан опис врсте, обима и намјене права на воду које подносилац захтјева жели да добије,

- временски период за који се тражи коришћење воде.

Захтјев за издавање водозаштитне сагласности подноси се надлежној организацији ријечног слива.

Издавање сагласности

Члан 48.

Водозаштитну сагласност издаје надлежна организација подручја ријечног слива. Водозаштитна сагласност издаје се:

- ако је коришћење воде могуће на основу плана заштите вода ријечног слива;

- ако коришћење воде не деградира, ограничава или онемогућава остварење права на воду других корисника.

Водозаштитна сагласност не може се издати за постојећа постројења и уређаје који испуштају отпадне воде или опасне и штетне материје у воде, атмосферу или земљиште.

Водозаштитна сагласност се издаје за одређено време, не дуже од 15 година.

Важење водозаштитне сагласности може се продужити на захтјев корисника ако сви прописани услови за издавање сагласности постоје у вријеме продужења важења сагласности.

Садржај сагласности

Члан 49.

Водозаштитна сагласност садржи:

1. податке о кориснику права на воду,
2. детаљан опис врсте, обима и сврхе права на воду,
3. дужину трајања,
4. начин и услове коришћења, укључујући обавезе мониторинга, које корисник права на воду мора поштовати током остварења права на воду,
5. одређивање плаћања права на воду и водне накнаде,
6. мјере које је корисник права на воду дужан спровести када право на воду истекне,
7. остале обавезе које корисник права на воду мора испунити у складу са овим законом и прописима који су издати на основу овог закона.

База података и мониторинг

Члан 50.

Надлежна организација ријечног слива дужна је да изрази и одржава информациони систем заштите вода на својој територији.

Информациони систем заштите вода ријечног слива заснива се на:

1. сталном мониторингу квалитета и квантитета вода,
2. информацијама које се сакупљају путем поступака издавања дозвола, сагласности и концесија,
3. подацима из мониторинга који врше сами корисници вода,
4. водним књигама и катастрима,
5. јавном мониторингу.

Систем мониторинга којим руководи надлежна организација ријечног слива садржи бар слиједеће елементе:

- за површинске воде:

1. количину и простор протока који утиче на еколошко и хемијско стање и еколошки потенцијал вода;

2. еколошко и хемијско стање и еколошки потенцијал вода;

- за подземне воде: хемијско и квантитативно стање;
- за заштићена подручја, поред елемената из алинеја 1. и 2. овог члана и елементе садржане у законским прописима по којима је одређено подручје проглашено заштићеним .

Базом података о заштити вода руководи се путем компјутеризованог Географског информационог система (GIS) и Интернета.

Министар надлежан за заштиту животне средине доноси прописе о јединственом садржају и методологији базе података заштите вода ријечног слива, посебно о густини локација за мониторинг, учесталости и методологији узорковања, листи обавезних параметара, методама анализе и алгоритмима процјене и низу погона који су обавезни да сами спроводе мониторинг или на други начин обезбиједје податке везане за заштиту вода.

V - ОРГАНИЗАЦИЈА ЗАШТИТЕ ВОДА

Управљање заштитом вода

Члан 51.

Заштитом вода ријечног слива управља надлежна организација подручја ријечног слива, на начин и под условима утврђеним овим законом.

Састав Управног одбора

Члан 52.

Управни одбор надлежне организације подручја ријечног слива састоји се од чланова које именују:

- једног члана, Министарство надлежно за послове заштите животне средине;

- по једног члана сваки град или општина, која има сједиште на подручју ријечног слива у дијелу који припада Републици, из реда уважених стручњака у области заштите вода и животне средине;

- једног члана из Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде РС;

- једног члана из предузећа надлежног за газдовање водама;

- једног члана из основног комуналног предузећа из подручја ријечног слива;

- једног члана из невладиних организација које се баве заштитом животне средине.

У случају да нека институција или групација из става 1. овог члана не именује члана Управног одбора, именоване врши министар надлежан за заштиту животне средине.

Надлежност и рад Управног одбора

Члан 53.

Управни одбор:

1. доноси План заштите вода ријечног слива;
2. доноси статут и акт о организацији рада и систематизацији радних места надлежне организације ријечног слива уз сагласност Владе;
3. доноси годишњи програм рада и финансијски план, те усваја извјештаје о раду и годишње обрачунае;
4. одлучује о другим питањима утврђеним статутом и другим општим актима.

Управни одбор ради на сједницама које се одржавају најмање једном мјесечно. Сједница Управног одбора може се одржати ако сједници присуствује већина од укупног броја чланова, а одлуке на сједници доносе се већином гласова присутних чланова, ако статутом или другим општим актом надлежне организације ријечног слива није за доношење појединих одлука прописана посебна већина гласова.

Начин рада Управног одбора утврђује се пословником.

Заједничка засједања

Члан 54.

Управни одбор засједа заједно са управним одбором одговарајуће организације истог ријечног слива из Федерације БиХ, сваког другог мјесеца, ради:

- утврђивања елемената, показатеља и методологије за израду, припремање и утврђивање планова заштите вода ријечног слива у оба ентитета;

- успостављања сарадње и координације у процесу извршавања планова заштите вода ријечног слива;

- утврђивања програма заједничког мониторинга, процјена стања вода, истраживања, развоја и других заједничких активности;

- размјене информација, консултација, пружања узамјне помоћи, координирања система комуникације, упозоравања и узбуњивања у критичним ситуацијама, информисања јавности и других питања од заједничког интереса.

Надзорни одбор

Члан 55.

Надзор над радом Управног одбора врши Надзорни одбор, водећи рачуна о специфичности слива.

Надзорни одбор надлежне организације ријечног слива састоји се од три члана које именују:

- једног члана, Министарство надлежно за заштиту животне средине;

- једног члана, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде;

- једног члана из невладиних организација које се баве заштитом животне средине.

Начин рада Надзорног одбора утврђује се пословником.

Административни послови

Члан 56.

Административне, стручне и друге послове у области управљања заштитом вода ријечног слива, утврђеног овим законом, обављају организационе јединице надлежне организације ријечног слива, утврђене актом о организацији рада и систематизацији радних мјеста.

Руководиоца надлежне организације подручја ријечног слива именује и разрјешава министарство надлежно за заштиту животне средине.

Средства за финансирање рада надлежне организације подручја ријечног слива обезбјеђују се у Фонду за заштиту животне средине, буџету Републике и буџетима локалних заједница на подручју ријечног слива у складу са годишњим финансијским планом надлежне организације подручја ријечног слива.

Годишњи финансијски план надлежне организације ријечног слива доноси Управни одбор уз сагласност Владе Републике Српске.

VI - НАДЗОР

Управни надзор

Члан 57.

Управни надзор над примјеном одредаба овог закона и прописа донесених на основу њега, спроводи Министарство надлежно за заштиту животне средине.

Инспекцијски надзор

Члан 58.

Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона и прописа донесених на основу њега врши Министарство надлежно за заштиту животне средине путем инспектора за заштиту животне средине (у даљем тексту: инспектор).

Задаци инспектора**Члан 59.**

Инспектор врши надзор:

- над стањем вода и водног режима;
- над примјеном стандарда емисија и забрана;
- над кршењем забрана оптерећивања вода и других забрана и ограничења одређених овим законом;
- над понашањем правних и физичких лица у извршавању својих обавеза утврђених овим законом и прописима донесеним на основу овог закона.

Члан 60.

Инспектор је овлашћен да рјешењем одреди:

- забрану или ограничење остваривања права на воду, уколико се то право остварује без водозащитне сагласности односно одговарајуће дозволе или концесије, или у супротности са њима;
- прекид изградње или друге врсте коришћења простора уколико се ове активности спроводе без водозащитне сагласности или у супротности са њом ;
- привремени прекид активности, уколико су прекршене одредбе закона;
- забрану употребе постројења или уређаја уколико се користе без водозащитне сагласности или концесије или у супротности са њима;
- забрану или ограничење испуштања или дренаже супстанци у воде, уколико се ове активности спроводе у супротности са одредбама овог закона и враћање на претходно стање;
- уклањање наноса из површинских вода, уколико се врши противно овом закону;
- санацију штете и враћање у претходно стање;
- предузимање рехабилитационих мјера за елиминасање извора и последица претјераног оптерећења вода или предлагање надлежној организацији ријечног слива доношење и спровођење програма рехабилитације, у складу са прописима којима се уређује заштита животне средине.

Жалба на рјешење инспектора не одлаже извршење решења.

Усмено рјешење**Члан 61.**

Мјере из члана 60. става 1. овог закона инспектор може да одреди и усмено, ако:

- постоји непосредна опасност од загађивања воде за пиће, површинских или подземних вода ако је дошло до потешкоћа у снабдјевању водом за пиће због суше и других природних догађаја;
- постоји непосредна опасност од поплава, бујица, клизишта, одрона или лавина;
- власник или посједник обалног или водног земљишта не дозвољава прелаз преко свог земљишта или извођење радова који се односе на заштиту вода;
- постоје други разлози утврђени законом.

Околности из става 1. тачке 2. и 3. овог члана, утврђује се према прописима који се односе на природне катастрофе.

Вршење инспекцијског надзора**Члан 62.**

Инспектор има право на несметан приступ обали или водном земљишту и право да уђе у водопривредна постројења која су намењена посебној употреби или коришћењу.

У вршењу надзора над пословима које врши правно лице, инспектор може од одговорног лица захтјевати да:

- омогући вршење инспекцијског надзора у свим водним постројењима, над свим постројењима и уређајима и на отвореним просторима правног лица;

- достави на увид све податке и документацију потребну за обављање надзора;

- обавијести о предузетим мјерама у вези са отклањањем утврђених недостатака и неправилности.

Правно лице чији рад подлеже надзору, дужно је омогућити спровођење инспекцијског надзора, дати на увид потребну документацију и пружити све потребне податке и обавјештења.

Уколико постоји сумња да је почињено кривично дјело, које се гони по службеној дужности, инспектор ће обезбједити мјесто на коме је дјело почињено и трагове, ако постоји опасност од њиховог уништења, те о томе обавијестити полицију.

Примјерак записника доставља се правном лицу код којег је инспекцијски преглед извршен.

VII - УЧЕШЋЕ ЈАВНОСТИ**Члан 63.**

На учешће јавности и приступ информацијама у процесу заштите вода по овом закону, примењују се одредбе Закона о заштити животне средине и одредбе овог закона.

Надлежна организација ријечног слива подржава јавни мониторинг између осталог и путем обезбјеђивања редовне обуке, опреме и професионалне подршке за оне који спроводе овај вид учешћа јавности.

VIII - ФИНАНСИРАЊЕ**Финансирање заштите вода****Члан 64.**

Финансирање активности прописаних овим законом се обезбјеђује из Фонда за заштиту животне средине, буџета Републике и буџета локалних заједница, у складу са Законом о фонду за заштиту животне средине.

IX - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ**Прекршаји****Члан 65.**

Новчаном казном од 1.000 до 10.000 конвертибилних марака (КМ) казниће се за прекршај правно лице, ако:

- испусти отпадне воде директно у подземне воде (члан 24. став 3.);

- индиректно испусти отпад, односно емитује или апсорбује топлоту из подземних вода супротно закону (члан 24. став 2.);

- испусти отпадне воде у природно језеро, рибњак, појилиште или други природни водни резервоар који се стално или привремено улива или одлива у унутрашње или подземне воде или у водне резервоаре који су настали као резултат екстракције или коришћења минералних сировина (члан 24. став 4.);

- употреби или користи воде из природног језера, рибњака, појилишта и другог природног водног резервоара који се стално или привремено улива или одлива у унутрашње или подземне воде на такав начин да се уназађује њихово еколошко и хемијско стање (члан 24. став 5.);

- ђубри или користи средства за заштиту биља на обалном земљишту или у забрањеним зонама, супротно закону (члан 25. став 1. и 2.);

- превози терет или плови на нафтни погон на унутрашњим водама супротно закону (члан 26. став 1.);

- испушта отпадне воде из пловних објеката директно у воду (члан 26. став3.);

- пере возило или другу машину и уређај у површинској води или на водном земљишту (члан 27.);

- испусти или одложи супстанцу или предмет у воду супротно закону или испусти отпадне воде (члан 28. став 1.);

- одложи или претовари опасне супстанце у чврстом, течном или гасовитом стању; одложи екстраховани или отпадни материјал или другу сличну супстанцу или отпад (члан 28. став 2.).

- користи воду за општу употребу у подручју у коме је таква употреба забрањена или ограничена или је у супротности са прописима;

- не омогући привремено коришћење свога земљишта;

- омета слободни прилаз води преко свог земљишта или онемогућава општу употребу воде;

- подиже привремене или сталне препреке на обали или водном земљишту чиме се спречава слободни прилаз води;

- онемогућава слободан прилаз обали или водном земљишту јавним службама;

- онемогућава рад постројења и мјерне опреме за истраживање, ископавање и бушење, тестирно пумпање, узимање узорака земљишта и остале радове који се односе на тестове мониторинга и мјерење супстанци;

- користи или спроводи активности на природним водним резервоарима укључујући мочваре што би могло угрозити њихов водни режим или природне карактеристике;

- уклања алувијуме у супротности са прописаним условима, начинима и ктитеријумима или крши обавезе или начине враћања алувијума у унутрашње воде;

- дјелује у еутрофском подручју у супротности са одредбама овог закона;

- користи обале и водно земљиште чиме погоршава режим испуштања;

- не предузима активности ради спречавања негативних последица воде на површинама које су оштећене или измјењене усљед грађења;

- спроводи активности или користи простор у ризичним подручјима у супротности са условима утврђеним у плану управљања подручјем ријечног слива;

За прекршаје из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 500 до 1.700 конвертибилних марака (КМ).

Новчаном казном у износу од 100 до 500 КМ казниће се физичко лице за прекршаје из става 1. овог члана.

Х - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Подзаконски акти

Члан 66.

Прописе из члана 9. став 3; члана 14. став 3; члана 16. став 1; члана 23. став 1; члана 26. став 2; члана 35. став 4; члана 56. став 4; Влада Републике Српске ће донијети у року од једне године од дана ступања на снагу овог закона.

Прописе из члана 23. став 2; члана 25. став 3; члана 29. став 3; члана 30. став 4; члана 31. став 3; члана 33. став 4. и 5; члана 34. став 2; члана 42. став 4; члана 43. став 4; члана 46. став 3; члана 47. став 1; члана 50. став 5; министар надлежан за заштиту животне средине ће донијети у року од једне године од дана ступања на снагу овог закона.

У случају да Влада Републике Српске или министар надлежан за заштиту животне средине не донесу пропис из става 1. и 2. овог члана у прописаном року, Влада Републике Српске је дужна да, свака три мјесеца након истека рока, поднесе извјештај о разлозима због којих пропис није донесен и предузетим мјерама за његово доношење.

Стављање ван снаге

Члан 67.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе одредбе посебних прописа које регулишу питање заштите вода, а које нису усаглашене са овим законом.

Ступање на снагу

Члан 68.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а примјењиваће се након ступања на снагу новог Закона о водама али не дуже од годину дана од дана објављивања овог закона.

Број: 01-623/02
25. јула 2002. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Др Драган Калинић, с.р.

700

На основу Амандмана ХЛ тачке 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УПРАВЉАЊУ ОТПАДОМ

Проглашавам Закон о управљању отпадом који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на сједници одржаној 25. јула 2002. године.

Број: 01-020-573/02
29. јула 2002. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Мирко Шаровић, с.р.

ЗАКОН

О УПРАВЉАЊУ ОТПАДОМ

І - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се:

- све категорије отпада, осим отпада наведеног у ставу 3. овог члана,

- све врсте дјелатности, операције и постројења у управљању отпадом.

Одредбе овог закона примјењују се и на:

- отпад настао истраживањем, екстракцијом, третманом и складиштењем минералних ресурса и радом каменолома,

- течни отпад,

- животињски отпад и други неопасни материјал природног поријекла који се може користити у пољопривредне сврхе,

- одложени експлозив, осим ако то није регулисано посебним прописом.

Одредбе овог закона не примјењују се на:

- радиоактивни отпад,

- гасове испуштене у атмосферу,

- отпадне воде.

Циљ закона

Члан 2.

Циљ Закона о управљању отпадом је подстицање и обезбјеђивање најважнијих услова ради:

- спречавања настајања отпада,

- прераде отпада за поновну употребу и рециклажу,

- издвајање сировог материјала из отпада и његово коришћење за производњу енергије и

- сигурно одлагање отпада.